

[Gottschalck-Hansen.]

ket befinder os i? Det første skridt i så henseende ville det efter min mening være, om man gjorde det vanskeligere for den ubefæstede ungdom at få disse farlige våben i hænde. Jeg vil derfor spørge den højtærede justitsminister, om ministeren agter at udvide det gældende våbenforbud til også at omfatte springknive.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): I anledning af de bemærkninger, det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen gjorde om ungdomskriminaliteten i almindelighed, vil jeg gerne sige uden i øvrigt at kunne anføre eksakte tal, at så vidt jeg er orienteret, har ungdomskriminaliteten her i landet slet ikke taget en så faretruende udvikling som i en række andre lande, f. eks. Sverige og Norge. Men hele dette problemkompleks kan vi få lejlighed til at diskutere, når jeg i løbet af folketingsåret fremsætter forslag til ændringer i straffeloven.

Med henblik på det spørgsmål, det ærede medlem har stillet, vil jeg gerne sige følgende: som det er det ærede medlem bekendt, bemyndiger den gældende våbenlov af 1946 justitsministeriet til at udstede forbud mod at indføre, erhverve, overdrage, besidde eller bære skarpe våben, hvis klinge overstiger 12 cm.

I henhold til denne bemyndigelse har den daværende justitsminister den 21. august 1946 udsendt en bekendtgørelse, i henhold til hvilken det er forbudt uden justitsministeriets tilladelse at indføre skarpe våben, hvis klinge overstiger 12 cm, og hvorefter det er forbudt at erhverve eller indehåve sådanne våben uden politiets tilladelse. Hvis man bl. a. af de for nylig stedfundne drab, som det ærede medlem nævnte, hvor en civilingeniør blev dræbt af en 15-årig dreng med en springkniv, hvis klinge var 8½ cm lang, skal tage anledning til at søge det pågældende våbenforbud udvidet til at omfatte springknive i almindelighed uden hensyn til klingens længde, må dette altså ske ved en lovændring.

I Sverige blev der den 5. juni 1959 udstedt en forordning, hvorefter springknive og springtiletter ikke må erhverves eller indehaves af personer under 21 år eller overlades til sådanne personer. Det er endvidere forbudt at tilvirke eller indføre sådanne genstande i Sverige. Bl. a. under hensyn hertil undersøgte man i justitsministeriet, om det ville være hensigtsmæssigt at gennemføre visse restriktioner med hensyn til erhvervelse og besiddelse af stiletter og springknive m. v. for at hindre forbrydelser ved anvendelse af sådanne våben.

Politidirektøren udtalte den 25. april i år, at der for Københavns politi i de senere år kun har foreligget meget få sager, hvor skarpe våben, herunder springknive m. v., har været anvendt til forbrydelser, eller hvor man har konstateret, at de i sagerne implicerede personer har været i besiddelse af sådanne våben. For så vidt angår forholdene i København, fandt politidirektøren det ikke dengang påkrævet med en udvidelse af de gældende bestemmelser.

Da Foreningen af Politimestre i Danmark var af samme opfattelse som politidirektøren, fandt jeg ikke, at der på daværende tidspunkt var anledning til at gå videre med sagen, som blev noteret til drøftelse, når våbenloven af andre grunde skal revideres.

Det for nylig stedfundne mord vil naturligvis give mig anledning til på ny at overveje, om der er grund til at gennemføre visse restriktioner med hensyn til erhvervelse og besiddelse af bl. a. springknive. Det er mig bekendt, at der allerede på rigsadvokatens foranledning er en sådan undersøgelse i gang. Der er indhentet erklæringer fra en del myndigheder, og sagen er for tiden til udtalelse hos statsadvokaterne uden for København. Sagen vil senere af rigsadvokaten blive forelagt justitsministeriet, og jeg vil så under hensyn til de tilvejebragte oplysninger og udtalelser tage stilling til, om der er anledning til at forelægge et forslag for det høje folketing om ændring af våbenloven på dette punkt.